

СЕКЦІЯ:
ХОРОВА КУЛЬТУРА: ТРАДИЦІЇ ТА СУЧАСНІСТЬ

Ю. М. Іванова

ДИТЯЧИЙ ХОР У ТВОРЧОСТІ М. КАРМІНСЬКОГО

Хорова музика М. Марка Кармінського назавжди увійшла в концертну практику дитячих хорових колективів України. Протягом усього творчого шляху композитор звертався до дитячого хору. Його ранні твори, які створені ще наприкінці 50-х рр. ХХ ст., вирізнялися змістовністю, оптимізмом, яскравістю музичних образів, що було відтворено в легких, зручних та доступних мелодіях. Основним жанром зрілого періоду творчості композитора стала мініатюра, яка здатна на малій ділянці форми увібрати в себе розмаїття музичних засобів виразності для розширення та поглиблення змісту твору. У творчості М. Кармінського виявилися такі ознаки хорової мініатюри, як філософічність, уважне ставлення до слова, до його емоційного та смислового значення, що відображається в детальному розвитку тематичного матеріалу.

Одним із найкращих творів циклу «Дорога к храму» є хор «Воспоминание о Дробицком Яре» (сл. Є. Євтушенка) для дитячого хору, соліста (тенор) та фортепіано. У творі яскраво виявляється інтонаційний метод творчості композитора, який стає головною ознакою хорової творчості композитора. Особливу роль у методі відіграє дихання, воно нерозривно пов'язане з мелодичним рухом та енергією. Дихання мелодій автора збагачене живими інтонаціями мови, що виявляють її «душу», надають відчуття тепла, сили, ласки, величі, правдивості.

Хоровий твір а сарпелла «Гітара» та вірші Г. Лорки в перекладі М. Цветаєвої не увійшов ні в одну збірку хорових творів композитора. Федеріко Гарсія Лорка створив унікальний за красою та поетичністю гімн гітарі. Образ «п'яти кинджалів», що відображають пальці музиканта, струни гітари відтворює трагічне іспанське світосприйняття, поєдинок Сходу та Заходу, розгорнуту метафору смерті, наслідування андалузського танцю із звуками кастаньет.

Композиторська інтерпретація вірша М. Кармінським своїм корінням сягає епохи романтизму, де яскраво виявлявся інтерес композиторів до мистецтва Сходу, Італії та Іспанії. Твір майстерно відтворює поетику і стиль фламенко. М. Кармінський йде не тільки шляхом створення яскравих колоритних малюнків у музиці, а розкриває особливості поетичного тону поетичного першоджерела, прагнення до виявлення філософсько-смислового підтексту віршу.

Не увійшов до нотних збірок ще один досить оригінальний твір М. Кармінського «Парафраз на тему сонатини В. Моцарта». Основою парафраза М. Кармінського стала четверта частина (Allegro) Сонатини №1 С-dur із Шести Віденських сонатин В. А. Моцарта. Композитор зовсім не змінює фортепіанну партію, а додає до основної мелодії тембр сріблястих дитячих голосів. Таким чином хор набуває нових різноманітних барв.

На відміну від багатьох своїх сучасників композитор писав музику, яка була зрозуміла та досить проста для дитячого виконання, але мала оригінальність і глибоку змістовність художніх задумів. Маючи безмежну ерудицію, відмінний літературний смак, він майстерно відбирає тексти, які не втратили своєї актуальності і сьогодні. Як справжній професіонал, він приділяє увагу

цілісності композицій. Природно-виразна інтонація, інтонація як емоційний зміст вокальної мови вирізняють хорову музику М. Кармінського. Спираючись на мовно-вокальні інтонації більшість хорових творів автора мають строфічні форми, які впливають із змістовного аспекту літературного тексту. У його хорах завжди знаходять місце ознаки декламаційності, вони відтворюють душевні переживання людини.

Музика Марка Кармінського здатна привернути увагу дітей до мистецтва, що очищує душу та виховує особистість. Вона змушує людину мислити та відчувати!

В. В. Воскобойнікова

THE MAIN FEATURES OF THE ORTHODOX CHURCH DIVINE SERVICES ABROAD

Orthodoxy abroad arouses keen interest among the inhabitants of the country first of all. However, the problem of organizing a church choir in various conditions may be relevant not only for parishes abroad, but also for churches located in small towns, in the outback, on the periphery. The organization of liturgical life abroad has features that are crucial to the life of the parish. The presence of premises, clergy and singers are a necessary condition for the performance of church services.

The activity of the Orthodox Church abroad, in particular the period of emigration during the 20th century, is of a missionary nature in both its internal content as well as its characteristic external features. One reinterprets the cultural significance of the Church in a foreign land. The church for the emigrant becomes not only a religious center, but also a social institution. In addition, for the emigrant the importance of the Church as a national-cultural guardian increases, as it holds the properties that allow those who belong to Her to not lose their national identity.

Of course, in countries dominated by Protestant and Catholic denominations, Orthodox believers are in the minority. Historically, in places like Portugal, France, Belgium, or Switzerland; most of the local population did not belong to the Orthodox Church. If you consider this superficially, then the impression you get may not seem the most positive. However, from a historical point of view, everything looks a little different. Yes, there are not so many Orthodox Christians in Europe, but there are more of them than there were 20 years ago. Most Orthodox Christians are still immigrants, but local domestic populations are also interested in church life, and there are more and more cases of conversion to the Orthodox faith every year. In general, the Western world leads an active parish life. European parishes are well organized, believers hold joint events, and they make pilgrimage trips. People know each other well and communicate actively.

As for the peculiarities of service to God, multilingualism should be noted first. The language of service, as a rule, is Church Slavonic and the language of the country where the parish is located (English, French, etc.). Sometimes (although rarely) part of the service is conducted in Russian.

At first glance, a picture of the area of church singing may seem depressing:

1. There are no trained singers;
2. There are no educated cantors;
3. There is no stable singing team at every service;
4. There is no material base for supporting the work of singers;